

En träffsäker provkarta av norrländsk upprördhet

SCEN

BUHU! BUHU! BUHU!

PROFILTEATERN

Manus: Kristian Hallberg, Carl Åkerlund**Regi:** Mia Westin**Kompositör/kapellmästare:** Henrik Oja**Liveband:** Kajsa Bergsten, Thomas Hedlund, Henrik Oja**Medverkande:** Stina Gunnarsson, Tobias Morin, Jessie Lewis Skoglund

En provkarta av norrländsk upprördhet publicerad i boken Dagens ris av Lars Teglund, som under 2002–2007 samlade in sändare publicerade i Norrbottens-Kuriren, har nu blivit till teaterföreställningen Buhu! Buhu! Buhu!

Under manusarbetet har dessutom sociala medier och lokalt berättande scannats liksom ensemblens och manusförfattarnas egna erfarenheter av konflikter.

Resultatet är en humoristisk, träffsäker revy där allvaret, stundtals, sipprar ut och gnället vädras ut med samstämmigt "Usch!".

Här möter vi den utbrända dagispersonalen på förskolan Paradiset som förvirrat, på grund av låg bemanning, försöker kombinera barn, scheman, ansvar och föräldrar som bryter ihop. Även polisen som går på knäna står i fokus då de blivit en klagomur för medborgarna och inte längre har resurser för de tunga brotten.

Melodifestivalen får kritik liksom Skellefteå och det pågående vägarbetet mellan Umeå och Skellefteå, Norrbottniabanan, Northvolt och det nya kulturhuset där "Sara Lidmans namn dras i smutsen".

I Profilteaterns senaste föreställning får Melodifestivalen kritik liksom Skellefteå och det pågående vägarbetet mellan Umeå och Skellefteå, Norrbottniabanan, Northvolt och det nya kulturhuset där "Sara Lidmans namn dras i smutsen".

FOTO: ANDREAS NILSSON

Något som kan driva oss till vansinne är störiga grannar. Det faktum att vi ibland sneglar misstänksamt på varandra och gnisslar tänder blottlaggs skickligt.

Att Umeå blivit ett "High Chaparral" beträffande att gå på rätt sida på gångbanorna och där frågan om vem som förtjänar sin plats i samhället bidrar till konflikt reds ut av en representant från Gator och parker, Umeå kommun. Här är Tobias Morin i sitt esse både beträffande tonläge och kroppsspråk.

Ett av föreställningens citat hämtat från boken Dagens ris berör i skildringen av sorg, besvikelse och skörhet:

"Till de vänner jag haft i många år som aldrig hört av sig fast jag har ringt. Jag har verkligen bjudit till men aldrig blivit hembjuden.

Besviknen före detta vän"

Att sceniskt gestalta det textbaserade gnället, allmänna motgångar och märkliga beteenden i vardagen, är förstås inte en enkel uppgift.

Men i revyform med dans,

sång, livemusik och en mycket samspelt ensemble, där berättande varvas med skicklig rolltolkning, binder regissören Mia Westin samman både skärpa och lätthet och framkallar en speciell närvaro.

En stor eloge till livebandet Henrik Oja, Kajsa Bergsten och Thomas Hedlund, samtliga iklädda rosa klänningar och hårbånd vilket bara det fick mig att dra på smilbanden, och deras följsamma omfångsrika musik, som stundtals gjorde det svårt att sitta still.

Buhu! Buhu! Buhu! ger ny plats åt vårt behov av att gnälla och reflektera över konflikthantering för konflikträdda.

Här skrattar man igenkännande åt vårt mänskliga beteende och får samtidigt en tankeställare.

TEXT

Yvonne Rittvall

090-17 59 00
redaktionen
@folkbladet.nu

Varsamt om hotet mot ekosystemet

FILM

EARTH: MUTED

★★★★★

Medverkande: Xingyuan Cao, Zhixun Ye, Qingfang Zhang med flera.**Regi:** Mikael Kristersson, Åsa Ekman, Oscar Hedin

Varsamt hanterade livsöden och en smärtsam påminnelse om hur skör relationen mellan människan och naturen är. "Earth: Muted" är en viktig påminnelse om vad som kan hända om människokollektivet inte skärper till sig.

I en vacker dalgång i kinesiska Sichuan har de vilda pollinerande insekterna försvunnit. Är av överanvändning av bekämpningsmedel, pesticider, har bland annat utrotat dalens alla bin och därmed har de naturliga förutsättningarna för många typer av odling försvunnit. Jordbrukarna tvingas därför pollinera sina träd för hand, ett oerhört mödosamt och tidskrävande arbete. De tvingas också flytta till platser där bina har en möjlighet att överleva, eller försöka bosätta sig där det fortfarande finns vilda bin kvar.

"Earth: Muted" följer tre familjer som tvingats anpassa sina liv efter dalens öde. Pärnodlaren Xingyuan och hans familj, som måste pollinera alla fruktträd för hand. Körbsärbonden Zhixun, som bor på den sida av dalen där det fortfarande finns vilda pollinatörer kvar.

Dokumentären visar genom tre livsöden på hur skör relationen mellan människa och natur är.

FOTO: MIKAEL KRISTERSSON

Biodlarna Donghu och Qingfang som har tvingats fly dalen större delen av året för att i stället bosätta sig där deras bin inte dör, vilket samtidigt betyder att de måste lämna sin lilla

dotter hos hennes farföräldrar under långa perioder.

Alla tre utgör de både fängslande och fascinerande livsöden, skickligt förvaltade i ett mjukt, långsamt tempo av fil-

marna Mikael Kristersson, Åsa Ekman och Oscar Hedin. Familjernas kamp är också en tydlig illustration av hur skör relationen mellan människa och natur är – och att det är människan som är orsaken till den skörheten.

Den kinesiska dalen är inte den enda i världen där pollinatörerna har försvunnit, och vetenskapen om att jordens ekosystem är under starkt hot gör den varsamt berättade och mycket vackert filmade "Earth: Muted" till en oerhört viktig påminnelse om vad som kan hända om människokollektivet helt enkelt inte skärper till sig, och det snart.

SARA HALDERT/TT